

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XV. Exemplum sacrarum literarum piissimi imperatoris Marciani ad
sanctam Synodum in Palæstina congregatam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

*dicitur

rerum, quæ a Samaritis * dicuntur esse præsumpta: & quæcumque direpta monstrantur, ea sanctissimis ecclesiis, & qui ea perdididerunt, ab eis reddi sanciuuit; vtque raptarum rerum auctores pœnas debeant legitimas sustinere. Monasteria vero & habitacula vestra ab importunitate militum, eiusdem viri sollicitudine, libera & sine molestia conservari præcepit. Credit enim nobiscum eius tranquillitas, quia per hanc providentiam atq; exhortationem, & priorum vos actuum pœnitebit, & * catholica ecclesiæ concordia fide possitis vniri in pace & vnanimitate, orthodoxa religione seruata. *Et alia manu.* Deus vos custodiat multis annis, reuerendissimi.

*catholica ecclesia cõcordi fide vnietur in pace

γῆς, τῆς λεγομένης παρὰ τῆς Σαμαρειτῶν πεπολιμένης. καὶ ὅσα μὲν αὐτῶν ἐπιβλήθει ληφθέντα, πάντα τῆς περιουσίας ἐκκλησίας, καὶ τῆς διπλέσεως, παρ' αὐτῶν ἀποδοθῆναι ἐξασπασιν ὑποχρῆν ἢ εἶναι ἐλεοκλήριαις ἀγίοις τὰς ἐν τῷ νόμῳ ἀθωίας. τὰ δὲ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα ἡμῶν τῶν πατρῶν τῶν ἑσραποτῶν ὀχλήσεως, φρονήσεως αὐτῶν ἀνδρῶν, ἐλάβετε. φυλακίσαι καὶ ἀποδοθῆναι. πῶς βίαι ἢ ἄμα ἡμῶν τῶν αὐτῶν κράτος, ὡς διὰ τὸ ἰσχυρῶς πεινῶν καὶ ἀποστρέψας, τῆς περὶ τὸν ἡμῶν πεπραγμένῳ μεταμελήσει, καὶ τῶν καθελοκλήριαις ἐκκλησίας ἐνωπίοις συμφώνῳ πῶς, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμολογίᾳ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας φυλακίσαι.

XV.

Exemplum sacrarum literarum piissimi imperatoris Marciani ad sanctam Synodum in Palestina congregatam.

Ἀντίτυπον τῶν γραμμάτων τῶν ἀπὸ Διοσθεσίου βασιλέως Μαρκανοῦ, πεμφθέντων τῇ ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίᾳ συνόδῳ.

PIETATIS nostræ feruorem erga fidem, quantoque quotidie studio circa sanctissimam & orthodoxam fidem vtamur, neminem quidem latere putamus: ante omnes vero penitus nosse reuerentiam vestram, atque vnuerfos qui Deo amabili ordine sanctissimorum episcoporum continentur. Qui vero Christianorum generi ex instituto bellum facit, inuidus diabolus non definit molimina excogitare contra sanctam & orthodoxam fidem: ac priores hæreses desperans, aliam nunc adinuenit per impii Eutychis prauam opinionem, qui Photini, & Apollinari, & Valentini, & Nestorii cum Deo pugnan-

Τὸ πρὸς τὴν πίσιν θεμὸν τῆς ἡμετέρας ἀσθεσίας, καὶ ὅποσιν ὀσημερία κεχηρήματα ἀποδοθῆναι πρὸς τὴν ἀνωπύτω καὶ ὀρθοδόξῳ πίσιν, ἡγουμένη μὴδὲνα μὲν λανθάνειν, πρὸ δὲ πάντων ἀκελῶς εἶδέναι τὴν τε ἡμετέραν ἀλάθειαν, καὶ πάντας εἶναι τῶν θεοφιλέων κατὰ λόγον τῆς ὁσιωτάτων ἱερέων ἀελογομήριαι. ὁ δὲ τῶν γῆραι τῆς Χριστιανικῆς ἔργου πολεμῶν βασκανὸν διάβολος, οὐ πάντως μηχανήματα ἐπινοῶν καὶ τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ἀρεσκουσῶν ἀρίστων ἀπογοῆς, ἔπειτα ἐφείδρε νῦν διὰ τῶν δυσσεβῶν Εὐτυχιῶ κακοδόξια, τῶν τῶν Φωτίνου, καὶ Ἀπολλινάριου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νεστορίου θεομαχῶν ζυλῶ-

ANNO CHRISTI 451.

σαντος γνώμῳ, ἢ ἵνα ἡμῖν ἀπέπεκε
 διὰ τὴν ἐκείνου καὶ ἀποδοξασθῆναι τῆς Ἀντιχρίστου,
 μμηνίω ἢ καὶ τῆς Σίμωνος πλάνης Θεο-
 δοσιον ὡς ἀποδοξασθῆναι τῆς ἀληθείας· πῶς
 γὰρ ἐμελλε παύειν ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν μετέδοξαι
 τῆς Ἀντιχρίστου ὑπαρξάντων, μάλλον δὲ
 ὅλον αὐτὸν ἐνδεδημῆτος; καὶ σωιδῶν,
 ὡς εἰ μὴ πλάησι τοῦ ἵνα τῆς αὐτῆ πα-
 νουργίας καὶ δυναστείας ἀξία, οὐχ ἔξει
 εἶναι ὑπακούοντας, ὅτι ποιεῖ ἵνα καὶ σω-
 πῆται ἡ ἀμαρτία, ἀπὸ ἡδυνάτω πλά-
 σασθαι μόνος ὁ διάβολος; καὶ δι' αὐτῶν
 τῶν ἐν Καλχηδὼν ἀγίαν συνοφαντεῖν
 ἐκ ἐπιπέσοιο αἰσῶσαν, ὡς δογματίσα-
 σαν δύο υἱοὺς, καὶ δύο Χριστοὺς, καὶ δύο
 πατρῶσι οὐκ ὀφείλειν προσκυβεῖσθαι·
 οὕτω τε τὰς τῆς ἀπλοῦς ἑσθῆν ἀπαθήσας
 ψυχὰς, καὶ ἵνας ἄλλοις τῶν διαβόλων
 ἐνδεδημῆτοις, ἔσθῃ αὐτῶν σωτρέχον-
 τας· οὐ μὲν δὲ καὶ μοναχοὺς, καὶ ἐρη-
 μίτας, καὶ πλῆθος ἐν πύτων συναγα-
 γῶν, ἀνατρέψαντες πόλεις, ἐργάζονται
 ἢ φόνους ἐν μέσσοις αὐτῶν, καὶ οὐδὲ τῆς
 πρῶτον, ἀλλ' ὅσων καὶ βίβλων ἀν-
 δρῶν ὁμοῦ δὲ ἐμπρησμοὺς, καὶ σάφας,
 καὶ νεωπερισμοὺς καὶ τῆς πολιτείας αὐ-
 τῆς, σύχισιν τῆς θεῶν ὁμοῦ καὶ ἀνεσο-
 πίνων ἐργαζομένων, ἀναρρήγης εἰρ-
 κτῆς, καὶ φονεῖς εἶναι τὰ ἀπλησία αὐ-
 τῶν ὁμοῦσας, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀδικί-
 οῖς ἐκλήμασι φυλακιστοῦς πρὸς
 ἡμῶν, ἀφίεις ὡς ἀπὸ ἀδύτου διδοῖ
 πᾶσι τῶν πλημμελεῖν διὰ τούτων, ἀ βέ-
 λοντο. καὶ ὡς μικρῶν ὄντων τῆς πρῶτα
 βότων, ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν βαρύ-
 τερα. τῆ γὰρ ἐαυτῶν ὁμοῦσας δυσ-
 σεβεία, ὁμοῦσας τῶν θεῶν τῆς πρῶτα
 μακαρίου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἡγε-
 σάμενος μὴ ἐξῆν τῶν ἀσφαλῶς, εἰ μὴ
 ἢ καὶ εἶναι βίβλους κανόνας ἐνδεδημῆται

tem sententiam amulatus est;
 quæ nobis peperit impium &
 præcurforem Antichristi, & imi-
 tatorem Simonis erroris Theo-
 dosium: qui aspernatus verita-
 tem (quomodo enim ei assensu-
 rus fuerat, qui partis Antichristi
 fit, vel potius totum eum induc-
 rit) & peruidens, quod nisi quæ-
 dam fingeret astutia & impieta-
 te sua digna, non esset habiturus
 qui eum audirent; quædam ex-
 cogitavit & composuit literas,
 quas solus poterat fingere dia-
 bolus: ac per eas sanctam, quæ
 Calchedone habita est, Syno-
 dum calumniari non destitit;
 quasi quæ docuisset duos filios,
 & duos Christos, & duas perso-
 nas adorari debere. Sic simpli-
 ciorū animas decipiens, & quos-
 dam alios diabolo deditos, ha-
 buit qui ad eum accurrerent:
 quoniam & monachos & eremi-
 tas, & multitudinem ex iis colligens,
 ciuitates euertit, cædesque
 in iis mediis perpetrat; nec quo-
 rumcumque, sed sanctorum &
 religiosorum virorum: audet
 vero & incendia, & seditiones,
 & rerum nouarum motum con-
 tra ipsam rempublicam, diuino-
 rum simul & humanorum con-
 fusionem faciens, carceres per-
 rumpens, & homicidas qui simi-
 lia atque ipse ausi sunt, aliosque
 qui ob nefaria crimina ad sup-
 plicium custodiuntur, dimit-
 tens; tamquam impuniter
 omnibus dans quorumlibet fac-
 cinorum. Et quasi priora leuia
 sint, addit & alia his grauiora.
 Nam impietati suæ laxans habe-
 nas, inuadit sedem ter beati ap-
 ostoli Iacobi, ratus se eam tu-
 to non habiturum, nisi eum qui
 iuxta sanctos Canones in ea pri-

Concil. Tom. 9.

I i ij

dem collocatus est, sanctissimum episcopum Iuuenalem de medio tolleret. Quare immisit qui eum interficerent. Cum autem prædicto viro potitus non esset, propter eius fidei stabilitatem, & sanctæ Trinitatis opem ac fauorem in eum; Scuerinum sanctissimum Scythopolitarum episcopum vna cum iis qui cum ipso erant, interfecit. Venit autem, ut quidem arbitrabatur, in possessionem sedis. Nec vero eo contentus, eos qui in aliis ciuitatibus erant, religiosos episcopos e sanctis ecclesiis & e sacerdotio expulit; alios autem impietatis suæ ac nefariorum facinorum focios pro iis instituit. Hæc itaque ab eo aucta omnes certo scitis; quando quidem magnam scelerum partem in vestram reuerentiam exercuit. Quæ quidem cum ad aures nostræ serenitatis venissent, simulatque audita sunt, iusta sententiâ, nec tamen satis dignam eius iniuriis poenam irrogante, sed humaniter castigante, compressa facinora sunt. Quod cum sensisset, Hierosolymis aufugit, ac vitat Palæstinam vniuersam, quam multis malis affecerat, sicuti ipsis oculis sanctitas vestra accepit: seipsum vero in Sina monte vna cum quibusdam scelestorum confiliorum participibus occultat, eo se quasi in latibulum, inque ferarum cubicula abdens, ac comparans se aduersus veritatem. Cumque vellet conatus suos ad exitum adducere, simpliciorumque illic animas mendaciis suis captiuare, obrectans sanctæ Synodo, quædam contra eam effutiuit, vel potius contra

πέλαγ ἀπὸ ὁσώτερον Ἐπισκοπον Ἰου-
βενάλιⓄ ἀέλοι. Ἐπιπέμπει τῶν
ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. Διποτηρῶν ὃ
περὶ ἐχθρῶν ἀνδρῶν, διὰ τὸ τῆς πί-
στεως αὐτῶν ἰδραίων, καὶ τῶν τῆς ἀγίας
τριάδος πρὸς αὐτὸν ῥοπιῶν, Σθμε-
νⓄ Ⓞ ὁσώτερον τῆς Συκδοπολιτῶν
Ἐπισκοπον ἄμα τοῖς αὐτῶν ἀγαθῶν.
γίνεται δὲ, ὡς γε ἐνόμωζεν, ἐν κατέ-
ξει τῆς θεοῦ. ἐν δὲ θεοῦ δὲ πολ-
τῶν, καὶ τῶν ἐν ἐξῆς πόλεον ὄντας
διλαθεῖς Ἐπισκοπος ἴψῃ τε ἀγίων ἐκ-
κλησιῶν καὶ τῆς ἱεροσολύμων ἀπελαύ-
νει, ἐξῆς δὲ τῶν κοινωνοῦντας ἀπὸ
τῆς ἀσθεῖας καὶ ἴψῃ ἀδελφῶν περ-
ξέων, ἀντ' αὐτῶν καθεῖσθαι. ταῦτα μὲν
οὐτὶ παρ' αὐτῶν πεπονημένα ἴτε
πάντες ἀκρεβῶς, ἐπεισὶ τὸ πολὺ ἴψῃ
πεπεραμένων μέρⓄ καὶ τῆς ὑμῶν δι-
λαθείας ἐγύμνωσεν. ἃ περιελθόντε
εἰς ἀκοῆς τῆς ἡμετέρας γαλιλιότηⓄ,
ἄμα τῶ ἀκουσθῆναι, δικαίῳ πύπε,
καὶ ἐν ἀξίᾳ μὲν ἴψῃ αὐτῶ ἀδελφῶν
τῶν ἐπάγοντι ἡμετέρας, Φιλανθε-
πία ὃ σωφρονιστῶν, τὰ ἀδελφῶν δι-
λύθη. οὐτὶ παρ' αὐτῶν μὲν, δραπέτες
δοτὸ τῆς ἱεροσολυμιτῶν, καὶ Φύλαξ ἴψῃ
Παλαστίνων ἀπάσαν, ἡὲ κακῶς δι-
σπικεν, ὡς αὐτοῦ περιέλιπεν ἡ ὑ-
μετέρας ἀγισσῶν. ἐν δὲ τῶ Σινά ὄ-
ρει, ἄμα ὑπὸ κοινωνοσῶν ἀπὸ ἴψῃ
ἀδελφῶν βουλήματων, ἐαυτὸν ἐν-
κατακρύπτει, πάντως που ἐμφωλῶσαν
αὐτῶν κατὰ τῆς δληθείας, καὶ βουλή-
μηνⓄ τὰ πέλαγ ἐγχειρόντα ἀπὸ
εἰς πᾶς ἀγαγεῖν, καὶ τὰς ἴψῃ ἐκείναι
ἀπλοῦς ἐσθῶν ἡυχῆς τῆς ἰδίας ψυ-
δολογίας ἔξανδραπέδῆσεν, συνοφαι-
τῶν πρὸς ἀγίαν συνόδⓄ, καὶ λέγον
ἡνὰ κατ' αὐτῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἐαυτῶ

ANNO
 CHRISTI
 451.

σωτηρίας ἀπὸ τῆς δυσεβείας τῆς ψυχῆς καὶ
 ἰλάσεως ἐκείνου μόνου ἀρμύδια. διὸ ἐπα-
 ρευσνοῦσα τῆς ἐπιπέδου ἀνωτάτω ὀρ-
 θοδοξῆς πρὸς αὐτοὺς ἡμετέρας δισε-
 βείας ἐκ τῆς αὐτῆς ἡμετέρας βασιλείας
 ἠρτῆσαι τε καὶ συκροτεῖσθαι πρὸς ἄλλοις
 πατρὶς Μακάριον τὸν ἀλαβείατον ὁπί-
 σκοπον, καὶ εὐθὺς ἐν τῷ παρελθόντι ὀ-
 ρεὶ θερχμανδρίτας τε καὶ μοναχοὺς πάν-
 τας, θεία κατεπέμψεν γράμματα, ἐλέ-
 χουσα μὲν τὴν μαριαν καὶ ἀσέβειαν
 Θεοδοσίου τῆς μουσεροῦ, παρανομοῦ δὲ
 Φύλων τῆς αὐτῆς ψευδοδοξίας, τὴν δὲ
 ἀπλήν καὶ ἀμώμητον πρὸς σεβειν, κα-
 δὼς παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῶν Νι-
 καίαι τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ παρει-
 λήφαι μὲν τῶν τῶν ἐκδιώξαι ἐκ τῆς
 παρελθόντων σεβασμίων πότων, ὡς
 αἰ μὴ καὶ οὗτοι χρεῖσθαι ἐν τῆς Θεοδο-
 σίου δυσεβείας ἢ καὶ παρὰ δουλοῦ αὐτὸν
 μὲν τῆς αὐτῆς δουροφύου τῶν τῆς ἐπαρ-
 χίας ἠγουμένων, διαχρησόμενοι εἰς τὸ
 τῆς μεγαλοπρεπέστατου καὶ ἐνδοξοτά-
 του στρατηγῶ τῆς ἐκ τῶν ὑπέρτων καὶ
 πατεριμῆς δικαστέων ὁπίσθι δὲ ὄντι
 πολὺ ἔσπον τῆς κακῶν ὁ διαβολῆς, ὃν
 Θεοδοσίος ἐν δέδν) μὴ πως τούτοις ἀπα-
 φυγῶν εὐθὺς πόποις, πλησιάζουσι ἢ πάλιν
 τοῖς τῆς Παλαιστίνης, τὰς αὐτὰς δυσε-
 βείας ἐναπέστη τοῖς μέρεσι, ὅτι τὰς τῆς
 ἀφελεστέρον πλανήσῃ ψυχῆς. τὰ δὲ τὰ
 δεῖα ἡμῶν γράμματα παρὸς τὴν ἡμε-
 τέραν καὶ ἀπέμπετο μὲν ἀλαβείαν, παρὰ
 νοῦν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητι, παρὰ Φυ-
 λῆ τῆς αὐτῆς μὲν τῆς μουσεροῦ παρει-
 σίας, παρὸς τὰ λαμβάνειν τὰς τῆς πλη-
 σιοῦς ἀνοίας καὶ διαδοξίας, κηρύσσοντας μὲν
 τῆς ἀλήθειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διδά-
 σκοντας ἢ, ὡς ἡμεῖς ἐκ πατέρων τῶν ἀγίων
 καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ὑπαρχόντες, καὶ τὸ

salutem suam, quæ impiæ ipsius
 folius menti & linguæ confen-
 tanea sunt. Quamobrem studio
 sanctissimæ nostræ fidei inuigi-
 lans pietas nostra (ab ea enim
 imperium nostrum pendere &
 firmari confidimus) ad Maca-
 rium reuerendissimum episco-
 pum, & ad archimandritas, mo-
 nachosq; omnes qui in præfato
 monte degunt, sacras literas mi-
 sit, scelerati Theodosii vefaniam
 & impietatem redarguens, ex-
 hortans fugere eius commenta,
 falsosque sermones, simplicem
 vero & inculpata fidem cole-
 re, sicut a sanctis trecentis octo-
 decim patribus qui Nicææ fue-
 runt, accepimus; & eum eiicere
 e prædictis venerabilibus locis,
 ne ipsa quoq; polluantur Theo-
 dosii scelere: vel etiam eum tra-
 dere vna cum ipsius satellitibus
 prouinciæ præfecto, vt perdu-
 catur ad magnificentissimi &
 gloriosissimi prætoris orientis
 exconsulis & patricii iudicium:
 quandoquidem metus est (nam
 omnimodum malum est diabolus,
 quem Theodosius induit) ne ex
 iis locis effugiens, & in
 Palæstinam se referens, illis par-
 tibus scelera sua inferat, simpli-
 ciorumque animas circumue-
 niat. Sacras porro literas nostras
 ad vestram dirigimus reueren-
 tiam, sanctitatem vestram hor-
 tantes, vt præcaueatis nefarii
 hominis aduentum, & plebis au-
 res atque animos præoccupetis,
 veritatem orthodoxæ fidei præ-
 dicantes, ac docentes, quod nos
 vsque a patribus in sancta & or-
 thodoxa fide sumus, & iuxta
 symbolum trecentorum octo-

σύμβολον τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ
 Ii iij

decim sanctorum patrum credimus; odimus vero ac execramur Photini, & Apollinarii, & Valentini, & Nestorii impietatem, ac præterea recentem peruersamq; Eutyichis opinionem. Et credimus Dominum nostrum & saluatorem Iesum Christum de Spiritu sancto & Maria virgine Dei genitrice natum esse, confitentes vnum & eundem filium Iesum, Deum perfectum & hominē perfectum eundem, Deum vere & hominem vere eundem: nulloque modo diuisum, aut separatam, aut conuersum saluatorem Christum adoramus. In hac fide non fluctuantes permanere optamus, anathematizantes eos qui dicunt duos filios, aut duos Christos, vel qui dixerunt, scripserunt, vel dicere præsumunt. Quam quidem sanctam & orthodoxam fidem nuper Calchedone congregata œcumenica Synodus etiam confirmavit, nulla additione aut diminutione in exposito sancto symbolo a trecentis octodecim sanctis patribus facta; Eutyichis folius mala opinione condemnata suffragiis cœtui sanctorum patrum consentientibus. Hac enim fide potestas nostra freta est, in eaque permanere & studet & optat, nostrumque ab ea custodiri imperium. Nostram itaque veram & colendam & orthodoxam fidem, quam & sancta Synodus quæ Calchedone facta est, confirmavit, vniuersæ multitudini prædicantes, & maxime archimandritis, qui sententiam secuti non sunt nefarii Theodosii, qui ciuitates & ecclesias, quantum quidem in ipso fuit, euertit, conuulset orationes

ἀγίων πατέρων πνεύματος ἁγίου
δὲ καὶ βδελυσαμένθα τὴν Φωτίνου, &
Απολλινάριου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νε-
στορίου δυσέβειαν, καὶ ὡς τούτοις
τὴν νεκρὰν Εὐτυχίου κακοδοξίαν. καὶ
πνεύματος ἁγίου δὲ αὐτοῦ ἡμεῖς καὶ σω-
τήρα Ἰησοῦ Χριστὸν ἐκ παρθένου ἀ-
ργίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ θεο-
τόκου τέχθαι, ὁμολογουμένως ἕνα καὶ
ἅγιον υἱὸν Ἰησοῦ, θεὸν τέλειον καὶ ἀ-
νεσθρον τέλειον ὅτι αὐτὸν, θεὸν ἀληθῶς καὶ
ἀνεσθρον ἀληθῶς ἅγιον αὐτὸν, οὐδενὶ ὑ-
πομετέρον, ἢ χωριζόμενον, ἢ
ἡρετόμενον ἁγίου πνεύματος ἁγίου
σικνωόμενον, τὴν τῆς πίστεως ἀσφαλτοῦς
διαμνην διζόμενοι, αἰσθηματίζοντες
ἐπὶ λέγοντας δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χρι-
στοὺς, ἢ εἰπόντας, ἢ ἡραζόμενους, ἢ καὶ λέ-
γοντες ἑτερονομάτας. ἡμεῖς ἵνα ἀγίων καὶ ὁ-
ρθόδοξων πίστην καὶ ἐν Καλχηδὸνι ἐνα-
ρχος οἰκουμένης συγκροτηθεῖσα σω-
δοῦ ἐβεβαίωσε, μηδέμιαν ἁρεσθη-
τικὴν ἢ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθεινῷ ἀγίῳ
σимвόλω παρὰ τῆς τετρακοσίων ἑκα-
τὸ ἑκπὸ ἀγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν
δ' Εὐτυχίου μόνου κακοδοξίαν συμφά-
νω τοῖς ἀγίοις πατέροις ἡμεῖς κατα-
δικάσασα. ἐν τῷ τῆς πίστεως ἡμε-
τέρας πέποιθε κερτος, καὶ ἐν τῷ τῆς δια-
μνην ἀσβεστῆ καὶ ἀσβεστῆ, καὶ τὴν
ἡμετέραν δι' αὐτῆς φυλακίαν βα-
σιλείαν. τὴν πᾶντων ἀληθῆ καὶ σ-
πίλω καὶ ὁρθόδοξων πίστην ἡμεῖς, ἡμεῖς
καὶ ἐν Καλχηδὸνι ἀγία σωδοῦ
ἐβεβαίωσε, τῶν πλῆθι πάντῃ κερύθη-
τες, καὶ μάλιστα τοῖς ἑρχομένοις
τοῖς μὴ ἀκολουθοῦσι τῇ γνώμῃ τῆς με-
σαροῦ Θεοδοσίου, τῆς τῶν πόλεως καὶ τῆς
ἐκκλησίας τὸ γὰρ ἐπὶ αὐτῶν αἰσθητέ-
τος, τῆς σωτήριος διχαῖ ἡμεῖς τῆς πᾶν

ANNO 451. *ἡ τῆς Ῥωμαϊκῆς καταστάσεως ἐκτελέ- pro nobis ac Romano statu in-*
 451. *σερον ποιῆσαι μὴ κατὰ τὴν ἰστέ- tentius facere ne intermittatis.*

XVI.

EPISTOLA LEONIS PAPÆ AD EPISCOPOS
 QUI IN SANCTA SYNODO CALCHEDONENSI
 congregati fuerunt.

Leo episcopus, sanctæ Synodo apud Calchedonem habitæ.

OMNEM quidem fraternitatem vestram nosse non am-
 bigo, definitiones sanctæ Synodi, quæ ob confirma-
 tionem fidei in Calchedonenfi ciuitate celebrata est, toto
 corde me fuisse complexum: quia nulla sinebat ratio, vt
 qui vnitatem catholicæ fidei dolebam ab hæreticis fuisse
 turbatam, non exulteranter in integrum rediisse gauderem.
 Hoc autem non solum ex ipso beatissimæ confessionis
 affectu, sed etiam ex epistolis meis, quas post reditum
 meorum ad Constantinopolitanæ vrbis antistitem dedi,
 potuissetis agnoscere, si vobis responsionem sedis aposto-
 licæ manifestare voluisset. Ne ergo per malignos inter-
 pretes dubitabile videatur, vtrum quæ in Synodo Cal-
 chedonenfi per vnanimitatem vestram de fide statuta
 sunt, approbem; hæc ad omnes fratres & coepiscopos no-
 stros, qui prædicto Concilio interfuerunt, scripta direxi,
 quæ gloriosissimus & clementissimus princeps, sicut po-
 posci, in notitiam vestram mittere pro catholicæ fidei a-
 more dignabitur; vt & fraterna vniuersitas, & omnium fi-
 delium corda cognoscant, me non solum per fratres qui
 vicem meam executi sunt, sed etiam per approbationem
 gestorū synodaliū, propriam vobiscum iniisse senten-
 tiam, in sola videlicet fidei causâ (quod sæpe dicendum est)
 propter quam generale Concilium & ex præcepto Chri-
 stianorum principum, & ex consensu apostolicæ sedis pla-
 cuit congregari, damnatis hæreticis, qui si corrigi voluis-
 sent, nulla penitus resideret de vera Domini nostri Iesu
 Christi incarnatione dubitatio. Vnde si quis vnquam au-
 sus fuerit vel Nestorii perfidiam tueri, vel Eutychetis ac
 Dioscori impium dogma defendere, a catholicorum com-
 munionem refecetur, nec habeat eius corporis participatio-
 nem, cuius abnegat veritatem, fratres carissimi. De cu-
 stodiendis quoque sanctorum patrum statutis, quæ in